

[Grove]

Jeg tror også, vi må overveje, om der ikke skal gives beboerne mulighed for at fremføre deres synspunkter over for udvalgene, ganske på samme måde som vi har det her i folketinget. Vi må nok indrømme, at en sag, der er sat på dagsordenen for et byrådsmøde, i realiteten også er afgjort, enten i udvalgene eller i gruppemøderne forud, og derfor har borgerne ikke store muligheder for på dette tidspunkt at få indflydelse.

Det sker undertiden, at der i foketingets udvalg kommer borgere og beklager sig over en kommunal eller en amtskommunal beslutning. Det eneste sted, de kan henvende sig, er her i folketinget. Det var nok rimeligt, at man også fik mulighed for at fremføre sine synspunkter i kommunalbestyrelsen eller over for amtsrådet. Jeg tror egentlig, det var et af de punkter, man glemte, da man decentraliserede inden for dette område.

Med hensyn til at åbne mulighed for bydelsråd eller lokalråd med besluttende myndighed så vil vi gerne fraråde det. Det vil være begyndelsen til nye kommunedannelser, større administration, og det ønsker vi ikke.

Fra konservativ side vil vi gerne være med til at fremme et positivt samarbejde mellem kommune og borger, ikke mindst i gensidig forståelse. Det kræver en indsats fra de folkevalgte side, men det fordrer også en aktiv indsats fra borgernes side. Vi må arbejde videre med disse emner. Det lovforslag, vi skal behandle under det næste punkt på dagsordenen, er måske en begyndelse, men jeg går også ud fra, at indenrigsministeren fortsat vil arbejde med dette emne, og at arbejdet vil udmunde i nye lovforslag.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne på centrum-demokraternes vegne takke ministeren og arbejdsgruppen for en meget jordnær redegørelse og betænkning og en meget realistisk opsummering af de problemer, der knytter sig til nærdemokratiet.

Jeg finder både betænkningen og redegørelsen særdeles realistisk, fordi den erkender, at nærdemokrati ikke er noget, man vedtager, men noget, der skal gro frem efterhånden. Jeg finder også, det er meget positivt, at betænkningen i høj grad tager udgangspunkt i foreteelser, der allerede i dag er en realitet i visse kommuner, og dermed giver realistiske

tilskyndelser til andre kommuner om at følge trop, uden at man på forhånd opgiver, fordi revisionerne vil være for vidtgående.

Jeg er enig med både ministeren og arbejdsgruppen i en lang række spørgsmål, og vi er fra CDs side fuldstændig enige i den understregning, der ligger af det repræsentative demokrati og dets forpligtelser.

For centrum-demokraterne betyder demokrati primært, at man har lejlighed til og fri adgang til at vælge sine ledere, og man har ret til at kassere dem, hvis man ikke bryder sig om dem, efter et bestemt åremål. Vi har ofte nok fremhævet, at politiske ledere ikke skal være folk, der går rundt og leder efter et eller andet, men at de må være klar til at varetage de flestes interesser, uanset at minoriteter kan presse på og i visse tilfælde have held med ved mere eller mindre forblommende trusler at få presset en meget lokalt betonet afgørelse igennem.

Vi er blevet anklaget for ikke at gå ind for medindflydelse. Det er naturligvis det rene vrøvl. Men vi ønsker, at der bliver sat klare grænser for, hvor medindflydelsens meningsfuldhed hører op. Vi ønsker ikke at lefle for folk ved at fortælle dem, at nu kan de være med til at tage stilling til det og det, og når de så har mødt frem til alle disse møder, har deltaget i alle disse aktiviteter, så viser det sig alligevel til sidst, at afgørelsen måske ikke var truffet på forhånd, men i hvert fald blev, som oplægget gav udtryk for. Den slags ting skaber frustrationer og ligegyldighed hos borgerne. Vi skal derfor påpege, at medindflydelsen kun kan gå til den grænse, hvor det meningsfyldte hører op.

I øvrigt ønsker vi at præcisere ansvaret til de folkevalgte. Vi føler virkelig, at denne ligegyldighed hos borgerne, fordi de føler, de ikke fik noget ud af det, i allerhøjeste grad vil modvirke demokratiet og vil undergrave det.

Af samme grund er vi enige med redegørelsen i, at man siger nej til en opdeling af kommunerne, og at man siger nej til en folkeafstemning. Jeg synes, redegørelsen klart antyder, at også ministeren er bange for, at man i stedet for en folkeafstemning, får en folkestemning, hvor problematikken bliver så simplificeret, at der ikke bliver mulighed for reel oplysning som grundlag for en stillingtagen.